

[Jytte Hilden]

Jeg vil gerne til fru Eva Møller sige, at den lange klamamus om enighed og ikke enighed synes jeg er upassende, for ingen har nogen sinde forlangt af en opposition, at den skal være enig. Det, man derimod kan forlange af en ansvarlig regering, er faktisk, at den er enig. Det interessante ved debatten i dag er dels at iagttage manøvrerne i selve salen, dels at konstatere, hvad der er blevet sagt om de forskellige dagsordensforslag. Det ville være interessant, hvis regeringen var enig. Derved ville vi andre få noget mere at vide om, hvordan dette land vil blive administreret også på dette område.

Jeg vil godt bede ministeren om at svare på de spørgsmål, jeg stillede. Det var faktisk for mig relevante spørgsmål.

Jeg brugte med fuldt overlæg ikke ordet »ligestilling« en eneste gang, så fru Eva Møller må have hørt en anden tale et andet sted.

Jeg ser gerne, at ministeren forholder sig til det problem, jeg opstillede, nemlig at pigerne med den måde, gymnasiet i dag er struktureret på, på mange måder bliver dårligere kvalificeret til at udfolde sig i det samfund, vi lever i. Jeg skal være den første til at beklage, at pigerne vælger, som de gør i gymnasiet, men jeg forsøger at fokusere på nogle af grundene til det, altså komme ned under problemet.

Selv om en minister ikke kan lide debatten og ikke kan lide det tidspunkt, debatten kommer på, bør han være klædt på til at svare på, hvorfor pigerne bliver klædt af uddannelsesmæssigt.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Til fru Eva Møller vil jeg sige, at jeg gav bare, hvad de andre partier har sagt, nemlig at de har stor sympati for, oven i købet kærlighed til SFs dagsorden. Den indvendig, VS havde vedrørende basisåret, fik jeg ryddet af vejen.

Jeg vil dog sige, at vi i det sidste punkt, hvor vi nævner de tendenser, vi ønsker i gymnasieskolen, henviser til den fortsatte forsøgsvirksomhed. Vi mener fortsat, at der skal være eksperimenter og forsøg i gymnasiet, og de skal gå i de retninger, vi nævner i det sidste punkt. Det er ikke at tage forskud på en konklusion, men et ønske om, at den

fortsatte forsøgsvirksomhed, indtil evalueringerne foreligger, går i en bestemt retning.

Spørgsmålet om paratviden og gruppearbejde kan jeg ikke nå at besvare i en kort bemærkning, men det er ganske klart, at mulighederne for at undervise i helheder mellem fagene bliver formindsket i det yderligere fagopsplittede gymnasium, vi opererer med.

Endelig håber jeg, at ministeren vil svare på spørgsmålet om erhvervslivets reaktion på tilvalgsgymnasiet og på, hvilke erfaringer der er fra forsøgsvirksomhed herhjemme eller i andre lande, der bekræfter, at det er en god model.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Fru Eva Møller glædede sig over, at jeg ligefrem ironiserede over den uenighed, der skulle være oppositionspartierne imellem. Det er da rigtigt, at der er forskelligheder i opfattelsen af den uddannelsespolitiske linje.

Snakker vi om det, der er emnet i dag, sagde jeg faktisk på VS' vegne, at vi har stor sympati for SFs dagsordensforslag, men at vi mener, at det, der stod om en fælles undervisning i 1. g, kunne misforstås, så man kom til at tænke på et basisår. Det var vi ikke enige i, idet vi mente, at det umuliggjorde et forløb alle tre år i gymnasiet. Vi ønsker et sammenhængende forløb, som jeg var inde på det før.

Socialdemokratiet gik så vidt, at de erklærede deres kærlighed. Det er dog et meget, meget stort skridt at tage.

Vi synes endelig, når vi snakker om dagsordenen, at når der står, hvad der skal ske i 1. g, burde der også stå, hvad der skal ske i 2. g og i 3. g. Det er en af grundene til, at vi er lidt lorne ved det punkt.

Hvis vi skal vælge side, er det da klart, at VS støtter SFs dagsordensforslag. Det er der ikke nogen som helst betænkeligheder ved eller uenighed om.

Povl Brøndsted (V):

Måske er det overflødigt at bemærke, at vi fra venstres side ikke kan stemme for SFs 10 punkts program. Det fremgår tydeligt af denne programerklæring, at det er nogle helt andre målsætninger, man har for, hvordan man vil placere gymnasiet.